

VLÁDA ČESKÉ REPUBLIKY

Příloha

k usnesení vlády

ze dne 10. září 2008 č. 1150

Stanovisko

vlády k návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (sněmovní tisk č. 570)

Vláda na své schůzi dne 10. září 2008 projednala a posoudila návrh zákona, kterým se mění zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (sněmovní tisk č. 570), a vyslovila s tímto návrhem zákona **nesouhlas**, a to zejména z těchto důvodů:

Vláda si je, i s ohledem na své Programové prohlášení a na Koaliční smlouvu, vědoma potřeby zpřísnit zákaz jízdy nákladních automobilů, speciálních automobilů nebo zvláštních vozidel o maximální hmotnosti převyšující 7500 kg, a proto v krátké době předloží vlastní návrh zákona, řešící tuto problematiku.

Předložený poslanecký návrh sice v obecné rovině směřuje rovněž k omezení nákladní dopravy, avšak k tomu, aby konkrétní řešení této odborně náročné a v podstatě i politicky důležité problematiky bylo založeno na objektivních kritériích, je nezbytné vzít v úvahu řadu hledisek, k nimž patří podrobné vyhodnocení nehodovosti, výsledky analýzy ekonomických dopadů navrhované regulace, zákonem stanovená doba řízení, bezpečnostních přestávek a doba odpočinku řidičů, harmonizace s okolními státy, možnosti realizace navrženého zákazu tak, aby nedošlo k podstatnému zhoršení podmínek pro podnikání a k nepřiměřeným dopadům na zásobování průmyslu a obchodu včetně zdražení služeb poskytovaných autodopravci a další. Tomu však předložený poslanecký návrh neodpovídá.

Kromě toho vláda upozorňuje na další nedostatky návrhu zákona, například

- navržené rozšíření zákazu jízdy i na silnice II. a III. třídy a místní komunikace není doloženo projednáním s kraji a obcemi, které jsou vlastníky těchto komunikací,

- žadatel o udělení výjimky ze zákazu jízdy některých vozidel podle § 43a odst. 2 není dostatečně konkretizován,
- pro správní uvážení při udělování výjimky ze zákazu jízdy podle § 43a odst. 1 nejsou stanoveny žádné meze, rozhodnutí o udělení této výjimky by tak byla obtížně přezkoumatelná,
- navržená povinnost žadatele provést podle § 43a odst. 2 v žádosti o výjimku ze zákazu jízdy výpočet poplatku za udělenou výjimku je nadbytečná, neboť v § 43b odst. 3 je stanoveno, že výši poplatku za výjimku stanoví vláda nařízením,
- osvědčení o výjimce ze zákazu jízdy některých vozidel je nutno odnímat (§ 43a odst. 4) rozhodnutím podle správního řádu, s čímž návrh zákona nepočítá,
- horní hranice poplatku za výjimku za zákazu jízdy některých vozidel není stanovena navrženým zákonem, což zpochybňuje ústavnost navrženého řešení,
- není zřejmé, zda náležitosti žádosti o udělení výjimky ze zákazu jízdy (§ 43a odst. 6) zakládají nové povinnosti žadatelů (a patří tak do zákona), anebo jsou to základní náležitosti podání podle správního řádu, a jsou tak nadbytečné,
- není dostatečně zvýrazněn nediskriminační regulační charakter poplatku za výjimku za zákazu jízdy některých vozidel (určený k boji proti časové nebo místní dopravní neprůjezdnosti) ve vztahu ke směrnici Evropského parlamentu a Rady 1999/62/ES ze dne 17. června 1999 o výběru poplatků za užívání určitých pozemních komunikací těžkými nákladními vozidly, ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/38/ES ze dne 17. května 2006, tj. zda například poplatek za výjimku neznevýhodňuje mezinárodní dopravu a nezpůsobuje narušení hospodářské soutěže, zda jeho výše byla odvozena od kritérií stanovených uvedenou směrnicí (počet náprav, emisní kategorie EURO) včetně horní výše denního poplatku, nebo zda tento poplatek není duplicitní k již vybíraným poplatkům za užívání pozemních komunikací (mýtné),
- splatnost poplatku za výjimku je vázána na „okamžik převzetí osvědčení“, tedy na skutečnost, kterou nelze konkretizovat (§ 43b odst. 2),
- horní hranice navrhovaných sankcí a jejich výše nejsou proporcionální k již existujícím sankcím za jiné, často závažnější přestupky proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích,
- navržená objektivní stránka skutkové podstaty správních deliktů v § 125 odst. 2 písm. a) a b) není v souladu s obecnými principy odpovědnosti právnických nebo podnikajících fyzických osob, které jsou v uvedených případech odpovědné bez ohledu na to, kdo k tomuto jednání dal příkaz nebo je povolil,
- připojený návrh nařízení vlády k předloženému návrhu zákona zasahuje do pravomoci vyhrazené Ústavou moci výkonné.